

vandløbslovs § 100, stk. 1, med de ændringer, der følger af den foreslåede myndighedsstruktur. Der har ikke under det forudgående udvalgsarbejde været rejst spørgsmålet om at ændre på retstilstanden på dette område.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at overfladevand fra befæstede arealer efter miljøbeskyttelseslovens regler er at betragte som spildevand, og afledningen af overfladevand fra befæstede arealer er således reguleret ved miljøbeskyttelseslovens regler om spildevand.

Det kan bekræftes, at afstrømningen fra byer og befæstede arealer foregår hurtigere end fra landbrugsarealer, og at dette kan medføre risiko for oversvømmelser ved kraftige regnskyl.

Det er derfor også i cirkulære nr. 99 af 17. april 1974 om udledning af spildevand anført, at den kompetente myndighed ved meddelelse af udledningstilladelse bl.a. skal påse, at der, såfremt udledningen er meget svingende, i fornødent omfang etableres udligningsbassiner.

Den omhandlede bestemmelse i vandløbsloven tager udelukkende sigte på at give hjemmel til i den omhandlede situation at pålægge ejeren af de ejendomme eller anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse,

Bestemmelsen udelukker således ikke, at der kan ydes erstatning for tab, der er beskyttet efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

ad § 80, stk. 2

Landboorganisationerne finder, at det bør præciseres, at der ikke kan blive tale om at afskære klagegangen i sager, der angår afvandsmæssige forhold.

Hertil bemærkes, at bemyndigelsen i bestemmelsen, som det også fremgår af bemærkningerne, ikke vil blive udnyttet i videre omfang end efter den tilsvarende bestem-

melse i miljøbeskyttelsesloven, og der vil således kun blive tale om at afskære klageadgangen i sager, hvor få personer er indblandet, og hvor afgørelserne ikke er særlig indgribende over for den enkelte borger.

Der henvises endvidere til, at alle bekendtgørelser og cirkulærer, udstedt i medfør af bemyndigelserne i loven, forinden udsendelsen vil blive forhandlet med berørte organisationer, herunder landboorganisationerne.

ad § 84, stk. 2

Landboorganisationerne modsætter sig, at Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforening tillægges klageret bortset fra sådanne sager, hvor der ikke findes personer med væsentlig individuel interesse i sagens udfald, og hvor sagen har miljømæssig betydning ud fra en landsdækkende betragtning.

Det har gennem adskillige år været de nævnte organisationers ønske at blive klageberettiget i miljølovgivningen, og lovforslaget bygger på det synspunkt, at de store landsdækkende organisationer – Danmarks Naturfredningsforening med ca. 150.000 medlemmer og Danmarks Sportsfiskerforbund med over 50.000 medlemmer – bør være klageberettiget i de sager, som har særlig interesse for dem ud fra de hensyn, som disse foreninger skal varetage.

De samme 2 miljøorganisationer har fået tillagt klageberettigelse efter forslaget til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (L 14). Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at betænkningen om vandløbsloven peger på, at klagesystemet i vandløbsloven bør koordineres med klagesystemet efter miljøbeskyttelsesloven.

Endelig vil jeg slutte af med at gøre opmærksom på, at anvendelsen af et kriterium som det af landbrugsorganisationerne foreslåede i praksis ville være overordentlig vanskeligt at administrere.